

PUBLICITA PROJEKTU

Recenze inscenace - Divadelní noviny

Recenze 8. 1. 2026

Budeme se bát

Jan Kerbr

O britské mainstreamové spisovatelce Susan Hillové se tvrdí, že současnému mistrovi hororu Stephenu Kingovi – co se účinné strašidelnosti týče – „šlape na paty“. Potvrzuje to úspěch jejího románu *Žena v černém*, dvakrát zfilmovaného, v novější verzi s populárním Danielem Radcliffem v hlavní roli. Divadelní úprava Stephana Mallatratta, kterou čerstvě nastudoval Martin Vokoun s formací 3D Company, počítá pouze se dvěma herci a jednou statistikou (tou v černém).

Půvab a pochopitelně částečně úskalí této verze spočívá v tom, že hlavní hrdina, Arthur Kipps, se chce zbavit svého tíživého příběhu tím, že ho bude vyprávět, setká se s hercem, který ho instruuje, jak na to, a trochu ho i umělecky usměrňuje, aby vyprávění bylo účinné. S občasnými pracovními přerывy pak v strašidelném příběhu přebírá Kippsovu postavu herec a hrdina zase ostatní role, čili jde o klasický model terapeutického psychodramatu. Toto pohrávání si s identitami má poněkud ozvláštnit a do jisté míry i odlehčit standardně hrůznou story ze zamlžených blat s přízrakem dámy, která viděla smrt svého dítěte (k němuž se jako svobodná matka nemohla oficiálně hlásit, byť se s ním jako „teta“ stýkala). A kdo toho „ducha“ uvidí v blízkosti jeho pozemského přebývání, zažije později podobnou hrůzu.

Příběhem poznamenaného muže ztvárňuje Petr Florián, jeho uměleckého mentora Ondřej Novák. Do přestávky jde hlavně o postupný nácvik sugestivního vypravování, oba pánové zvládají kvanta textu úctyhodně, ouvertura ovšem nese znaky minimalistické zdlouhavosti, i když z ní lze vytušit, že brzy půjde do tuhého. Zaměstnanec advokátní kanceláře Kipps odjíždí na pohřeb dlouhodobé klientky paní Drablowové, později má vyřídít i její pozůstalost na opuštěném sídle na Úhořích blatech (jak se v překladu Iva T. Havlí lokalita zlověstně jmenuje).

Po přestávce ovšem – jako když mávneme čarovným hororovým proutkem – atmosféra na jevišti značně zhoustne. Už hned zkraje se daří vyvolat podivnou náladu při jízdě bryčkou (Kipps jede za svým úkolem), pánové sedí na opěradlech židlí, trochu se kymácejí, k tomu zní patřičný background a iluze je téměř dokonalá. Teď jíž také dochází k naplnění hereckých zadání, Novák vytváří – zástupně - figuru nervního mladíka, který má krátce před svatbou, profesní úkol hodlá odpovědně vykonat, nenechává se odradit ani podivnými událostmi v sídle paní Drablowové včetně momentů, kdy vidí přízrak ženy v černém (v záblescích jevištního osvětlení spíš ovšem v šedém). Snaží se zachovat zbytky racionality, pod tíhou situace však svoje posláni vzdává, zvláště když ho některé do příběhu zapojené osoby před pokračováním důrazně varují. Ondřeji Novákovi se daří vyklenout dramatický oblouk, který ovšem skrývá určitou míru ironie, je přece hercem, který si na druhého hraje (efekt divadla na divadle). Petr Florián, který zase zástupně prezentuje postavy, s nimiž se jeho hrdina setkal, střídá na malých plochách, nicméně výrazně figury ustrašené, vstřícné i temně podezřelé (kočí Keckwick, který zaměstnance advokátní kanceláře zprvu mlčky odváží bryčkou na strašidelné místo).

Tempo inscenace v druhé polovině lze klasifikovat jako úctyhodné, hercům jsou umožněna i některá odlehčující extempore. Tak například Kippsovi je pro větší pocit jistoty k pracovnímu pobytu na blatech zapůjčena fenka Betsy, kterou za patřičného zvukového podkresu (štěkotu) oba herci chvílemi „hladí“, to znamená dělají vlnky ve vzduchu. A když se Kipps brodí po straně hlediště mlhou, použije přiznané příruční dýmostroj. Na druhou stranu evokace opuštěného domu a podivných událostí včetně samovolného pohybu nábytku za slabě nasvícenou oponou se vyznačuje iluzí takřka dokonalou. Některé momenty hrátek se světly, zvuky i přízrakem-statistikou mají šanci diváka vylekat. Včetně šokující pointy, kterou ovšem není slušné vyrazovat.

Stephan Mallatratt: *Žena v černém*

Překlad: Ivo T. Havlí
Režie: Martin Vokoun
Výprava: Adéla Kostkanová
Hudba: Zdeněk Dočekal
Ligtdesign: Daniel Rejchrt

3D Company v Žižkovském divadle Jára Cimrmana, premiéra 30.12. 2025

ŽENA V ČERNÉM

STEPHEN MALLATRATT podle románu SUSAN HILL

ŽIŽKOVSKÉ
DIVADLO
JARÝ CIMRMANA

3D COMPANY

REŽIE: MARTIN VOKOUN

HRAJÍ: PETR FLORIÁN, ONDŘEJ NOVÁK

Inscenace vznikla za finanční podpory MČ Praha 3 **Praha** / /